

Графица-та. *(Като отъ сънъ гледа плахо изъ собя-та).* Сигфриде! гдѣ си? Зеръ ма остави, — гдѣ го, гдѣ е отишель Берто!

Берто. Той отиде съ войнство-то.

Графица-та. Ахъ! Какъ ще търпѣ Геново-то отсутствіе. О Боже! благослови пѣтуваніе-то му, упаци го отъ непріятелы-тъ и го повърни живъ; защото безъ него не могъ да живѣѣ. *(Слѣзва на столъ-тъ и навежда си главѣ-тъ тѣжно).*

Берта. Бадете спокойни; милостива госпоже, раскарайте отъ васъ тѣзи голѣмъ печаль. — Изволите, да вы заведѣ на одъръ-тъ, догдѣ са уталожи тѣзи жалость.

Графица-та. *(Спава)* улови ма — улови ма драга моя Берто, и ма заведи при Сигфрида. — А чи защо ма остави, та азъ тичвахъ подиръ му като Аталанта, — и сички-тъ онѣзи позорища, гдѣто ще са пролива кръвъ-та и набратѣ-та ни и на непріятелы-тъ ни, по радостно гледвахъ, нежели да живѣѣ тука въ дворъ-тъ безъ него . . . О Боже да ли ще са върне назадъ живъ. — Заведи ма, Берто, на одъръ-тъ, за да си попочинѣ малко *(трѣсватъ и двѣтъ, заеѣса-та ся спущва).*

ВТОРО ДѢЙСТВІЕ.

ПОЗОРИЩЕ I.

Графица-та и Голосъ.

(Графица-та. Сѣди при асталъ-тъ и държи книжъ въ рѣчѣ-тъ си, а Голосъ кличи навдно колѣно и